	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	Број:
		10/7-1-44
	ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ	Датум:
07.10.2015.		

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Др Снежана Милосављевић Милић, редовни професор
2. Др Горан Максимовић, редовни професор
3. Др Данијела Поповић Николић, доцент

2. Одлука Већа департмана за српску и компаративну књижевност број 10/7-1-17 од 6. маја 2015 године.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме
Милица Горан Перић
2. Година уписа на мастер академске студије
2014/2015
3. Назив студијског програма
Мастер академске студије филологије (модул српска и компаративна књижевност)

III НАСЛОВ – МАСТЕР РАДА:

Фигуре читалаца у роману *Ситничарница „Код срећне руке“* Горана Петровића

IV ПРЕГЛЕД-МАСТЕР РАДА:

Мастер рад Милице Перић садржи 54 странице куцаног текста подељеног на следеће целине: *Апстракт* (3-5), *На почетку* (5-6), *Развој теоријске мисли* (6-8), *Теорија урањања* (8-11), *Фигуре постмодернизма – Горан Петровић и «Ситничарница код срећне руке»* (11-13), *Структура романа* (13-17), *Фигуре читалаца* (17-18), *Представљање читалаца* (18-19), *Читаоци-чудаци* (19-41), *Бег од стварности* (41-46), *У круговима времена* (46-49), *Ко је главни јунак «Ситничарнице»?* (49-50), *На крају* (50-52), *Извор* (52), *Литература* (52-54).

У уводном делу рада постављене су методе истраживања: психоаналитичка метода, теорија рецепције, посткласична наратологија и теорија урањања. Задатак истраживања био је да ликове у роману сагледа као наративне јединке способне за различита кретања унутар света књижевног дела, да се испитају и одреде ова њихова кретања у домену просторног, временског и емоционалног урањања, да се објасни интеракција између дела и читаоца и сагледа узајамни утицај читаоца и књижевног дела. Очекивало се да ће рад дати одговоре на питања: Ко су Петровићеви ликови-читаоци? Колико се разликују од традиције која им претходи? Шта је то ново што са њима долази у нашу књижевност на самом прагу двадесет првог столећа? У делу раду «Развој теоријске мисли» кандидаткиња даје кратак преглед главних теоријских увида у релацију аутор-дело-читалац, полазећи од позитивистичке традиције, преко достигнућа руског формализма, феноменолошке теорије Романа Ингардена, структуралистичке мисли Ролана Барта. Посебна пажња је посвећена најновијој теорији у оквиру когнитивнонаратолошких истраживања која се бави феноменом урањања читаоца у свет књижевног дела. Кандидаткиња излаже основне претпоставке теорије урањања: емоционално, просторно и временско урањање, ослањајући се на радове Мари-Лор Рајан и Дејвида Хермана. Након разматрања структуре Петровићевог романа у контексту поетике постмодернизма кандидаткиња анализира типове ликова-читалаца у роману. Унутар актуелног света «Ситничарнице» налази се други свет, књижевног дела, романа *Моја задужбина*, чији је аутор један од ликова. *Моју задужбину* читају други читаоци – јунаци *Ситничарнице*. Они урањају у свет имажинације, што је један од видова испољавања виртуелног наратива у књижевном делу, као последице менталног мапирања различитих светова приче. Указујући на транссветовне идентитет ликова-читалаца кандидаткиња у најопсежнијем делу рада, «Фигуре читалаца», међу «чудаке» убраја: Адама Лозанића, Анастаса Браницу, Славољуба Т. Величковића, Магдалину, домаћицу Златану, Наталију Димитријевић, Сретена Покимицу, Јелену, Добривоја Тиосављевића, Породицу Лелек,

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/7-1-44

Датум:

07. 10. 2015.

Натали Увил. На основу њихових међуодноса, кандидаткиња закључује да: 1) од једанаесторо наведених Читалаца, десеторо њих (сви осим адвоката Величковића) поседује способност урањања у свет књижевног дела; 2) међу њима једино породица Лелек то не чини вољно, већ из преке потребе; 3) четири јунака доживљава промене у свету *Моје задужбине*, преосталих шест се понаша исто у оба света. Означивши урођену способност урањања у свет књижевног дела са СУУ, научену са СУН, вољно урањање са УВ, невољно са УН и назвавши верзијом (В) јунаке који доживљавају, а парњаком (П) оне који не доживљавају промене приликом урањања, кандидаткиња даје типологију фиктивних читалаца Петровићевог романа. Петровићеви јунаци-читаоци доношењем одлуке о бегу из *Ситничарнице*, у ствари доносе одлуку о задобијању једног новог, другачијег идентитета. Овај њихов статус потврђује се кроз сва три облика урањања.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

Мастер рад Милице Перић разматра оне поетичке аспекте једног од најзначајнијих романа српског постмодернизма о којима у досадашњој књижевнаучној рецепцији није било речи. Посебна вредност овог приступа је у компатибилности теорије урањања и концепције ликова у роману који егзистирају као читаоци са транссветовним идентитетима. Овакав приступ омогућио је да се смисао романа сагледа као резултат различитих читалачких стратегија при чему се имају на уму и различите фигуре читалаца, како реалних, стварних, тако и оних који су фикционализовани унутар света приче.

Мастер рад је резултат самосталног истраживања кандидата, методолошки је доследно урађен и испуњава основне критеријуме научног рада. Коришћена литература потврђује иновативност приступа и критичко-методолошку самосвест кандидата.

VI ПРЕДЛОГ:

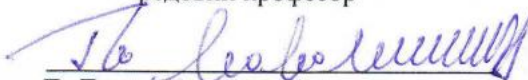
На основу укупне оцене тезе, комисија предлаже:

- да се мастер рад прихвати а кандидату одобри јавна одбрана

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Снежана Милосављевић Милић,
редовни професор

Др Горан Максимовић,
редовни професор

Др Данијела Поповић Николић, доцент